

Het Rijke Vlijmense Wielerleven

Bijfiguren

1990, wereldkampioenschap Utsunomiya (Japan): Lambert Toebak als lid (soigneur) van de Amerikaanse wielerploeg, die onder leiding stond van de Zeeuw Rinus Verboom. Lambert staat op deze foto in de achterste rij als derde van links. Rinus Verboom staat in dezelfde rij als vijfde van links. Op deze foto ook een toen nog zeer jonge renner, die in de wegwedstrijd bij de amateurs elfde werd, en later zeven keer de Tour de France zou winnen en weer zou verliezen: Lance Armstrong. Deze staat ook in de achterste rij, als vijfde van rechts. (part.coll.)

Achter de Schermen

Als wielerdorp is Vlijmen natuurlijk op de eerste plaats bekend geworden door de talrijke wielrenners. Maar zonder heel veel achter de schermen werkende wielierliefhebbers zouden de successen nooit zo groot geweest zijn. Soms zijn of waren dit mensen, die zelf eerder gekoerst hadden, maar in veel gevallen hebben zij nooit op een racezadel gezeten. Lang niet iedereen kunnen wij hier noemen, maar een aantal namen willen wij toch graag aan de vergetelheid ontrukken.

Lambert Toebak (1933 – 2012)

Lambert was een van de vechtersbazen, die na een potje matten in de Engelse polder op een van de trainingsavonden van wielierclub Gerrit Schulte, wielierclub de Zwaluw oprichtten.

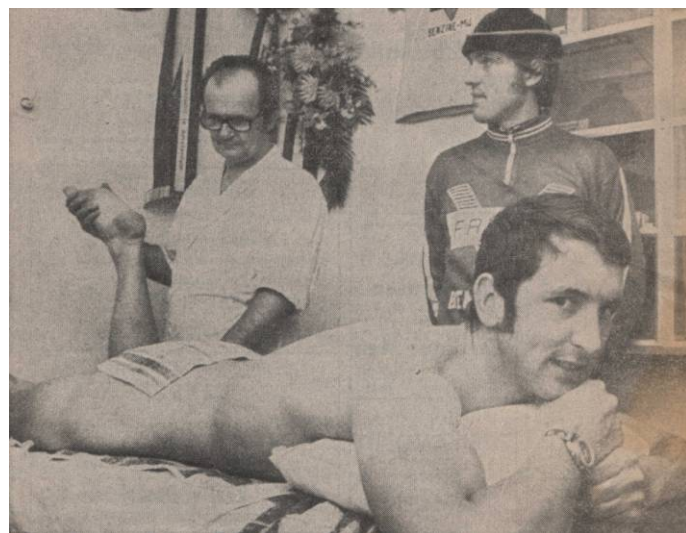
Lambert in actie als actief coureur. Achter hem Tini van der Lee (Ar chief Rini van de Ven)

1953, Lambert, die geroemd werd om zijn 'vederlichte pedaalslag', wint de tweede rit in de Avondzesdaagse van Den Bosch, die in het stadion de Vliert op de sintelbaan werd verreden. (StadsArchief)

Lambert met twee trofeeën: de regenboogtrui van Hennie Kuiper en de Gele trui uit de Tour de l'Avenir van Fedor den Hertog. (part.coll.)

1973, Fedor den Hertog wordt gemasseerd door Lambert Toebak. Harrie van Groezen kijkt toe. (part.coll.)

Na een lange carrière als wielrenner (van 1949 tot en met 1962), met als hoogtepunten tweemaal winst in een rit van de avondzesdaagse van 's-Hertogenbosch, legde

Lambert zich toe op het soigneursvak. Hij behaalde het diploma van masseur en werd al snel als verzorger opgenomen in de Acifit amateurploeg van Piet Libregts en later bij Frisol.

Toen Frisol een profteam oprichtte ging hij mee over en zo 'deed' hij alle grote klassiekers. Met Frisol nam hij zeven keer deel aan de Tour de France, en als soigneur van de KNWU-damesselectie ging hij vier keer naar de Tour Feminin (de vrouwenTour). Ook ging hij mee naar diverse Wereldkampioenschappen en was hij lid van het Nederlandse team op de Olympische Spelen in Seoul (1988). En zo had hij een aandeel in zowel het Olympisch Goud van Monique Knol als de Wereldtitels van Hennie Kuiper en Joop Zoetemelk. Ook bij de klassieke zeges van Jan Raas in Milaan-San Remo en de Amstel Gold Race in 1977 en bij diverse ritzeges in de Tour de France (Theo Smit, Fedor den Hertog, Cees Priem, Henk Poppe en Jan raas) en de Vuelta d'Espana (Theo Smit, Hennie Kuiper, Cees Priem, Don Allan, Roger Gilson, Fedor den Hertog) was hij als soigneur betrokken.

Als hij niet van huis was voor weer een buitenlands avontuur lagen er thuis in de Marijkelaan altijd renners uit de buurt op zijn massagetafel. De volgende lijst is zeker niet compleet, maar hierbij toch enkele namen: Peter van den Donk, Peter van Doorn, Piet Kuijs, Bas van Lamoen, Theo Gevers, Ben Libregts, Walter Boom en zelfs Lars Boom heeft hij nog 'onderhanden' gehad. Resultaat: talloze nationale titels en klassieke overwinningen.

Met Rinus Verboom als bondscoach beleefde hij zijn mooiste jaren als verzorger bij de Nederlandse damesploeg. Weer later volgde hij Rinus naar het Nationale Team van de Verenigde Staten, waar hij ook Lance Armstrong en de latere Olympische

kampioene Conny Carpenter nog op de massagetafel kreeg.

Na zijn Amerikaanse avontuur bouwde hij wat af en specialiseerde hij zich in de behandeling van mensen met rugklachten. En nog altijd kreeg hij veel renners thuis over de vloer om te masseren. Hij was ook nog enkele seizoenen verzorger bij de Vlijmense Boys, en mag zeker gezien worden als de geestelijke vader van het huidige soigneurscorps dat in Vlijmen rondloopt.

Koos Lammers

V.I.N.R.: Koos Lammers, Henny Liebrechts en Piet van Turnhout, het bestuur van wielersclub 'De Zwaluw'.

Tijdens de jaren zeventig was Koos als secretaris een belangrijke schakel bij wielersclub de Zwaluw. In 1969 werd hij door de toenmalige secretaris Tinus Nicols gepolst of hij niet in het bestuur van de Zwaluw wilde plaatsnemen. Al vlug zat hij in de sportcommissie en in 1975 werd hij secretaris. In 1982 werd hij opgevolgd door Cor van Dal.

Koos Lammers in vergadering met Hennie Libregts en Piet van Turnhout (part.coll.)

Bertus Melis

Bertus beheerde elf jaar lang de kas van de Vlijmense wielersclub. In 1980 droeg hij deze over aan Piet van Turnhout.

Hennie Libregts

Hennie is de jongste broer van Piet en Fried. Zelf heeft hij ook nog even met een clublicentie gefietst. Maar hij was – en is – toch vooral een organisator. Gedurende verschillende perioden was hij voorzitter van wielersclub de Zwaluw, een functie die hij in totaal zo'n veertien jaar vervulde. Ook stond hij aan de wieg van de Skala-Gazelle wielerploeg, waarin in de jaren 1985 en 1986 renners als Erik Breukink, Jean-Paul van Poppel en Nico Verhoeven hun eerste schreden zetten in het profwielermilieu. Naast Roger

Swerts was hij een jaar lang assistent-ploegleider bij dit team. Het organisatorische trok hem echter het meest, en op dit gebied was hij dan ook nog een twaalfal jaren betrokken bij de profwielerploegen Amko en Elro. Met André Wagtmans, Bert de Bruin en Luc Reinders richtte hij de stichting 'Belangenvereniging voor gesponsorde wielersclubs' op en was hiervan tien jaar voorzitter.

In de jaren tachtig trad hij ook op als ploegleider van amateurploegen van wielersclub de Zwaluw. De laatste jaren is hij mede-organisator van de PietLibregts toertocht die in Waalwijk jaarlijks met tal van prominente oud-wielrenners wordt verreden ten bate van het Hospice Francinus de Wind.

Als voorzitter van de Stichting Sport en Cultuur Evenementen overhandigt Peter Post een cheque t.w.v. € 24.500,- aan Paul van Lammeren, voorzitter van de Stichting Fondsenwerving Hospice Francinus de Wind. V.I.N.R. kijken burgemeester Kleijngeld, Albert van den Donk (Henningsen) en secretaris Hennie Libregts toe. (foto Henk Theuns)

Bart van Lamoen

Via zijn jongste broer Bas van Lamoen kwam Bart in aanraking met de wielersport.

Hij was jarenlang lid van de Sportcommissie van w.c. de Zwaluw en trad verschillende malen op als ploegleider bij clubklassiekers. Zijn vrouw Marianne verzorgde jarenlang het clubblad van de Vlijmense wielervereniging.

1983: De technische staf van w.c. de Zwaluw onderweg in Tsjechoslowakije. Vl.n.r. Leon Kersten, voorzitter Hennie Libregts, mecanicien Sjef Brok, ploegleider Bart van Lamoen en verzorger Ton van Engelen, die aan zijn eerste klusje als soigneur bezig is. (Archief Bart van Lamoen)

Willy Waarts

Willy werd als jongeling al vlug aangetrokken door de wielersport. Er zijn jaren geweest dat hij meer dan 120 koersen bezocht. Alle koersen in de wijde omgeving ging hij vanuit zijn woonplaats Waalwijk op zijn brommertje af. Wijde omgeving mag hierbij echt wel ruim genomen worden, want voor een ritje op de brommer naar

het Olympisch stadion in Amsterdam deinsde Willy niet terug. Hij werkte in dezelfde fabriek als Sjef van Engelen en op die manier kwam hij in contact met diverse Zwaluw renners als Piet Kuijs en Bep Alosery. Al gauw was hij lid van w.c. de Zwaluw, waar hij al even snel lid werd van de sportcommissie. Als zodanig was hij jarenlang een stille kracht binnen de Vlijmense wielclub.

Carnaval 1976 : Willy Waarts achter en Martin Kivits voor op de tandem als het duo Pen Knibregts en Piep Knuis, die zo samen wel 'dieje kleine uit Hoarendam' (Bas van Lamoen) wel moesten kunnen kloppen. (foto Ad van Kessel)

Martin Kivits

Nuland 1971: Martin Kivits en Ben Libregts (part.coll.)

Zonder 'de Kivit' ging er geen Ronde van Vlijmen door. Van zonsopgang tot zonsondergang was hij bij een Ronde in de weer. Hij sjouwde met dranghekken,

bouwde jurytenten en afrasteringen mee op, en was nooit te beroerd om vuile klusjes aan te pakken.

Eerder al leude hij met gebrande pinda's en programmaboekjes langs het parcours. Toen het wielrennen in Vlijmen wat minder werd, stapte hij over naar de voetbalsport, waar hij bij v.v. Nieuwkuijk weer net zo veel afsjouwde als eerder bij wielclub de Zwaluw.

Toon Pijnenborgh

Toon was al vanuit zijn jeugd een fervent aanhanger van de wielersport, en volgde vooral Tini Wolfs overal waar deze zijn wedstrijden reed. In 1953 ging hij zelfs op pad naar Lugano, waar Tini het Wereldkampioenschap reed, maar het doel van de reis werd vanwege autopech nooit gehaald. De DKW waarin gereden werd, kreeg panne, waardoor het gezelschap voortijdig strandde en er onverrichter zake naar huis teruggekeerd moest worden.

Toon was opgeleid als electrotechnicus en werkte als zodanig eerst bij Lips in Drunen en later bij de Amercentrale. Hoewel hij het eigenlijk in eerste instantie helemaal niet zag zitten, nam hij in 1958 de kroeg van zijn schoonvader Huub Boom over. Deze Huub Boom, bijgenaamd de Kwikkert, had zijn Café (het Centrum) zwaar verwaarloosd want hij bemoeide zich liever met de veehandel. Eens had hij een paard gekocht en bracht dat mee het café in. Omdat men op het idee kwam, dat het paard ook wel eens dorst kon hebben, kreeg het beest een emmer bier voorgezet. Die klokte de inhoud in een rap tempo naar binnen en ging prompt door zijn hoeven. Waarna het hele café in actie moest komen om het dier naar buiten te krijgen. Jaren later trad André van Duin nog eens op in café 't Centrum. Wellicht is hem het tafereel met het paard ter ore gekomen en is hier zijn carnavalshit 'Er staat een paard in de gang' uit voort gekomen. Toon zette het café opnieuw op poten, en dit trok diverse verenigingen aan. Zo ook wielclub de Zwaluw, die tot dan toe café de Sport van Jos Gevers aan de Voordijk als clublokaal had. Daar is nog veel over te doen geweest, want Jos Gevers wilde de prijzenkast van de Zwaluw met alle door de vereniging gewonnen bekertjes niet afgeven. Vanaf de beginjaren zestig was het door Toon gerunde café het Centrum ruim dertig jaar de thuishaven van wielclub de Zwaluw. Toon zag als kastelein in al die jaren vele renners over de vloer komen bij vergaderingen, als permanence bij wielwedstrijden en bij feestavonden. Hij was ook geruime tijd bestuurslid van w.c. de Zwaluw. In 1990 zette Toon er een punt achter en werd het café en clubhuis van w.c. de Zwaluw gesloten.

Sjef van de Wakker

Sjef was ruim vijftien jaar lid van het bestuur van w.c. de Zwaluw. In het midden van de jaren zeventig was hij ook een aantal jaren voorzitter, en daarna nog jarenlang vice-voorzitter. Jan volgde Sjef van de Wakker op als voorzitter van w.c. de Zwaluw, en was degene die samen met penningmeester Bertus Melis nieuwe bronnen aanboorde om de clubkas weer op peil te brengen. Hij werd na enkele jaren op zijn beurt weer opgevolgd door Hennie Libregts.

Jan van de Lee

Bronnen :

- Gedane Zaken, 2004, Leo Sikkers.
- Frisol Wielerploeg Reunie 2007, Jan Zomer.
- Foto's Ad van Kessel
- Foto Henk Theuns
- Archief Rini van de Ven
- Archief Bart van Lamoen